

פרטיכל מישיבה של הועדה לעניני פנים

.....

שהתקיימה ביום ד' י"ח בסיון תש"ט (15.6.1949)

בשעה 8.15

נוכחים:

- 1. בן-צבי יצחק
- 2. גורי ישראל
- 3. דובדבני יהיאל
- 4. שפטל אריה
- 5. וורהפטיג זרח יו"ר
- 6. חושי אבא
- 7. כהן אידוב
- 8. ז'בוטינסקי ערי
- 9. סנה משה
- 10. שפיר יוסף
- 11. פראי אלעזר
- 12. פרידמן-ילין נתן

מוזמנים:

- 1. שר הפנים מר מ. שפירא
- 2. מר הורנשטיין ממשרד הפנים
- 3. מר רוזנבלום "
- 4. מר קיסילוב "

גדרים:

- 1. הכהן דוד
- 2. טובי טופיק
- 3. מינץ בנימין
- 4. סיף אלדין ורעבי

היו"ר: וורהפטיג

סדר היום: תקנות שעת הירום תש"ט-1949 - סמכויות עיריית תל-אביב ויפו.

השר מ. שפירא:

עומדת בפנינו עתה שאלה דחופה ביוחר,

היא שאלת יפו, והקושי הוא בזה שטרם

הגענו לפתרון סופי בשאלה זו. אנו צריכים עתה למצוא פתרון ביניים.

הפתרון הסופי יכל להיות בשלשה אפנים: (1) למזג את העיר יפו עם

העיר תל-אביב לעירייה אחת; (2) לקיים עירייה נפרדת ביפו. אולם כל

מ. שפירא: זמן שלא הגענו לאחת ההחלטות הנ"ל, עלינו למצוא פתרון זמני. והפתרון הזמני המתקבל ביוחר על הדעת הוא: (3) **לצאצא צאץ** כי העיר תל-אביב תמשיך לספק את כל השרותים ליפו (כמו שהיא עושה זאת עתה באופן זמני) ואנו נבחר ביפו ועדה מיעצת, מנציגי האוכלוסיה ביפו, ליד עיריית תל-אביב. גם כאן יש תיקון קל. עד עכשיו היה נהוג שעיריית תל-אביב בחרה את הועדה המיעצת, אולם הממשלה מציעה, כי משרד הפנים ימנה את הועדה מביין נציגי אוכלוסית יפו. כמובן שמנוי זה יעשה בהתייעצות עם כל הגורמים הצבוריים ביפו. סדור זה מוצע ע"י הממשלה עד אשר יקבע הסטטוס החוקי הסופי של עיר זו.

אשר להצעה, כי תתקיימנה עכשיו בחירות בעיר יפו, ולא לתכות לסדור זמני, הרי אי אפשר להגשימה כרגע, כי דרושים ללו לפחות ששה חדשים לשם הכנת המפקד של האוכלוסיה. מלבד זה עוד אין לנו חוק שלפיו נדע כיצד להכין את פנקס הבוחרים, משום כך ההצעה הזו אינה באה בחשבון.

היחה גב הצעה שניה והיא: לנהוג ביפו כפי שנהגנו בלוד וברמלה ז.א. למנות ועדה מקומית, יחד עם נציגי הממשלה - וועדה זו תנהל את הענינים, אולם גם סדור זה אינו מניח את הדעת. גם כאן שמעתי קובלנות מצד חברים מסויימים על פעולות הועדות הנ"ל ורבים דורשים גם במקומות אלה לקיים בחירות. על אחת כמה וכמה יהיה קשה לקיים ועדה עצמאית כזו ביפו, כי אם בלוד ורמלה אי אפשר לספק באופן עצמאי את כל השרותים לתושבי המקום, הרי ברור שבעיר כמו יפו, בה מרוכזים עתה כ-50 אלף איש, לא תוכל ועדה מקומית לספק את כל צרכי העיר הגדולה הזו. אנו ראינו את הדבר בעוד מועד והיינו נאלצים לפנות לעיריית תל-אביב ולבקשה לספק באופן זמני שרותים לעיר יפו, ואני מוכרח להודות כי הענינים מתנהלים כשורה. עיריית תל-אביב מינתה עבור יפו את פקידיה הטובים ביותר והם הצליחו במרצם הרב להשתלט על המצב בעיר. אין כל טעם, איפוא, לבטל עכשיו את השרותים האלה שיפו נהנית מהם ולהעביר את הדבר לידי כוחות מקומיים מנציגי התושבים. סדור כזה יביא לידי אנרכיה גמורה בעיר.

אני ממליץ, איפוא, כי הועדה הזו, בהתחשב עם כל הגורמים

שהבאתי לעיל, תאריך את תקפן של פקודות סדרי השלטון והמשפט, תקנות

מל.

שעת-חירום (מכוינות עיריית חל-אביב ביפו), תש"ט 1949, ל-3 חדשים נוספים. תוך שלשת החדשים האלה, שמצבה של יפו יתברר באופן סופי: בחור עירייה נפרדת, או שתסופח כליל לחל-אביב. לרעתי ש זהו המוצא הטוב ביותר במצב שאנו נמצאים בו כיום. הצעה זו נתקבלה בממשלה פה-אחד.

הינו"ר ז. וורהפטיג:

ברצוני להוסיף לדברי השר מ. שפירא, כי תוקף התקנה לשעת חירום לגבי יפו הוארכה בזמנו לחודש אחד, ותקפה פג ב-28 ליולי ש.ז. ואנו תייבים עתה למצוא סדור לענין זה.

א. פראי:

ראיית ברצוני לשאול את שר הפנים, מדוע זה אין הממשלה יכולה כבר עכשיו לקבל החלטה סופית בענין עתידה של יפו ?

מ. שפירא שר הפנים:

הדבר איננו כל-כך פשוט. ישנם כאן גם גורמים פוליטיים, ואולי הגורמים הפוליטיים מחייבים דוקא מיזוג עם חל-אביב. אולם עלינו לבוא גם בדברים עם עיריית חל-אביב, כי בדרך כלל איננו נוהגים להטיל ספוח על משהו. על כך צריכה לבוא הסכמה מצד שני צדדים במקרה של ספוח שכונות או קריות לאיזו עירייה שהיא, או לאיזה מועצה. ובשביל עיריית חל-אביב זוהי בעיה די רצינית, כי ספוח של 50 אלף איש בבח אחת אינו יכול להעשות צאצאאח תוך ימים ספורים. מסבה זו אנו מבקשים להאריך את החוק הנ"ל ל-3 חדשים נוספים ובינתיים נוכל לבוא לידי הסכם סופי ולהשלמת הסדורים הדרושים.

א. פראי:

אני מזכיר את הוויכוח שהתנהל בישיבה קודמת בענין זה ואת החששות שהובעו, לאחר שרוב אג הועדה החליט כאן על הארכה של חודש ימים בלבד. כבר אז הביע סיעתנו את החשש כי זו אינה הארכה לחודש אחד בלבד, אולם שר הפנים הבטיח לנו כי במשך החודש הזה חרון הממשלה באופן שאף סופי על פחרון בעיית יפו

א. פראי/ : ואפילו יו"ר מר מינץ העיר, כי זוהי הערה
אופוזיציונית סתם. אני חושב שתסכימו אתי שהחששות שלנו נתאמתו, ועתה
לאחר הארכה של חודש ימים אנו עומדים באותה הנקודה שעמדנו בה לפני
כן ולא התקדמנו אף צעד אחד קדימה ולדעתי הפסדנו את החודש הזה. הארכה
שניתנה לפני חודש רק נתנה הזדמנות לממשלה להשהות את הענין.

אני רואה שהממשלה מביאה עכשיו הצעה על איחוד
יפו וחל-אביב ואני תומך בהצעה זו. עלינו להעמיד את חושבי יפו בשורה
אחת עם התושבים בשאר העיריות, אולם יש לערוך מיד בחירות.
אני מציע, איפוא, לדרוש מהממשלה להחליט
מיד באופן סופי בענין זה.

אשר להצעתו של שר הפנים, לדעתי הסדור הזה
של ועדה מייעצת ליד עיריית חל-אביב גרוע הרבה יותר מהסדור של רמלה ולוד.
כי בלוד ורמלה מחצית מחברי הועדה הם נציגי המקום והיחר הם נציגי
הממשלה ואקפ"כ ישנן קובלנות מצד חלקים מסויימים בצבור על הסדורים
בלוד וברמלה, וקודם כל מצד הסיעה שלנו, ששוללת בהחלט את הסדור הזה.
גם שר הפנים ביקר את השיטה שהונהגה בשתי הערים האלה, אולם מה שהוא
הצעה אינו יותר טוב, כי גם בהצעה זו תמונה הועדה המיעצת ע"י שר
הפנים ואין כל בטחון שהועדה הזו תייצג את האינטרסים של כל תושבי
יפו. וחששותי גוברים, מאחר שהממשלה גילחה מידה זעומה מאד של יזמה
ומקוריות בקשר לפתרונה המהיר של בעיה יפו. איני מבין מדוע -
אי-אפשר לקיים בחירות מיידיות? הרי אפשר להשתמש בגליתות המפקד של
רישום החושבים ובהתאם לכך לערוך מפקד של תושבי יפו. אני מבין מדוע
אי אפשר עכשיו לערוך את מפקד החושבים וכמו"כ איני מבין מדוע זה אי
אפשר היה לערוך מפקד כזה לפני חודש?

אני מציע, אם כן, שתי הצעות:

(א) ועדת הפנים צריכה להביא בפני הממשלה החלטה בדבר איחוד יפו עם
חל-אביב. אם החלטה זו לא תתקבל אזי:

(ב) לערוך בחירות ביפו עברר הועדה המיעצת לידא עיריית חל-אביב.

מל.

י. גורי:

כאיש עיריית תל-אביב מוחר לי כאן להביע
לא רק את דעת הסיעה שלי. וכאיש עיריית תל-
אביב ברצוני לומר לכם, שהרוב המכריע של העירייה איננו מחפש שררה ביפו.
זה יהיה הרבה יותר/בשביל תל-אביב אם האיחוד יוצא לפועל. אולם מכל
השקולים ההגיוניים, הרי ברור שאין לאפשר לקיים שתי עיריות נפרדות
בשתי ערים סמוכות זו לזו, כי בסופו של דבר תקלט יפו בשטחה המוניציפלי
של תל-אביב, וכבר היום קשה לקבוע מה הם התחומים. אם מתוך שיקולים
פוליטיים אין מוציאים לפועל את איחוד שתי הערים הללו, ואם השקולים
האלה עדיין שרירים וקיימים, איני רואה כל סיבה לכך מדוע לא יספחו
את יפו לשרותיה של עיריית תל-אביב? אמצא מצטרף למשאלה שהספות יעשה
ככל האפשר יותר מהר, ואז נפתר מחלופים. גם כיום למעשה המצב הוא כזה
שעיריית תל-אביב מספקת את שרותיה ליפו, לפי החלטה שנעשתה לפני 6 חדשים,
ויש לקיים את השרותים האלה, כי העיר יפוא זקוקה להם ביותר.

אי אפשר לקחור את שאלת יפו כדוגמת לוד
ורמלה. ובמידה שזוהי משאלת הממשלה - להאריך את תקפן של תקנות החירום-
אנו צריכים לאשר את החוק כמו שהוא, אבל יחד עם זאת על ועצת הפנים
לפנות לממשלה בבקשה לקצר ככל האפשר את חקופת המעבר ולקבוע סטטוס
קבוע.

בהזדמנות זו ברצוני להעיר בקשר לסעיף 9'

של תקנות שעת חירום - סמכויות תל-אביב ביפו: "וכן להוסיף פרט" בקשר
להחערבותה של הממשלה בעניני התקציב של הרשויות המקומיות. ע"י כך
יוצרת הממשלה תקדים אשר לפיו היא יכולה להטיל על הרשויות המקומיות
חובות או התחייבויות שהן אינן לרצון תושבי הרשות הזו (וכבר עוררתי
את הדבר בישיבתנו הקודמת בקשר למכתב שנחבל משר הדתות ושר הפנים
בדבר הסדרת השרותים הדתיים ברשויות המקומיות). לדעתי דבר זה הוא
בניגוד לכל כללי הדמוקרטיה, כי אין הממשלה יכולה להטיל חובות בניגוד
לרצון החושבים.

אשר להצעת מר א. פראי, שגם במקרה

שלא תתקבל עכשיו ההחלטה בדבר ספוח יפו לחל-אביב, יש לערוך בחירות
ביפו עבור הועדה המיעצת ליד עיריית חל-אביב - הרי בהצעה זו אין כל
הגיון, כי לשם מה נוביל אלפי תושבים לבחירות רק עבור ועדה מיעצת?
דבר זה אינו מתקבל כלל על הדעת.

לפי דעתי, יש להכניס תיקון קטן בסעיף 10' של
תקנות החירום ולכתב: "תוקם ועדה ליד מועצת העירייה, שהיעץ לה בנוגע
לפעולותיה. לפי תקנות אלה יו"ר הועדה וחבריה יתמנו ע"י שר הפנים
מתוך תושבי שטח יפו" וההדגשה צריכה להיות על המלים: "מתוך תושבי שטח
יפו".

היו"ר ז. וורהפטיג: לפנינו עתה שני תיקונים של מר גורי לסעיף 9'
ולסעיף 10'.

כמו"כ הובעה המשאלה לפחור את שאלת יפו במהירות האפשרית. משאלה זו יכולה
להתקבל ע"י כל חברי הועדה, כי יפו זקוקה לפתרון סופי, השאלה היא רק
כיצד. גם אם יחליטו לספח את יפו לחל-אביב יש לקיים בחירות אולם מכיון
שדבר היא אינו יכל לצאת לפועל כרגע, יש למצוא פתרון ~~צמצם~~ זמני וכאן
לפנינו שתי הצעות: (1) הצעת הממשלה להאריך את תקפת של תקנות החירום
ל-3 חדשים, עם תיקון בסעיף 10'.

(2) הצעת מר פראי, שהוא מסכים להארכת החוק הנ"ל, בתנאי
שבסעיף 10 יהיה כחוב שתבתר ועדה מיעצת ע"י התושבים,
ולא שתתמנה ועדה מיעצת ע"י שר הפנים.

לדעתי אי אפשר לקבל את הצעת החבר פראי, כיון שגם בחירות לוועדה המיעצת
אינן יכולות להתקיים לפני תקופה של 3 חדשים, ובמשך שלשת החדשים האלה
אפשר יהיה למצוא כבר פתרון סופי לכל הבעיה הזו.

אשר לתיקון של החב' גורי בקשר לסעיף 9', הרי דבר
זה התעורר כבר אמנם בקשר למועצות הדתיות, אולם לגבי עיריית יפו הדבר
צריך להשאר, כל עוד יפו אינה עצמאית ועיריית חל-אביב חייבת לנהל שם

מל.

אח הענינים. יש להשאיר בידי הממשלה את הזכות להטיל על עיריית תל-אביב לעשות משהו לטובת יפו, גם אם עיריית תל-אביב תחשב שאין צורך בכך. תל-אביב מקבלת עליה את הנאמנות לגבי יפו, והממשלה צריכה לשמור על נאמנות זו.

ד"ר מ. סנה:

אני רואה שהענין נחרץ כבר. עצם העובדה

שאנו הארכנו קודם את החוק לחדש ימים ועכשיו

שוב ל-3 חדשים - דבר זה מעמיד את תושבי יפו, לא רק במצב מקופח כלפי תושבי תל-אביב, אלא אף לא למצב שווה לְ תושבי לוד או רמלה. להם לפחות יש גוף אחד מוניציפלי ממונה, אפילו אם נניח שהממשלה לא בחרה בנציגים הנכונים. בכל זאת יש אפשרות לאנשי לוד להביע את משאלותיהם. לעומת זאת דוקא ביפו - העמר הרביעית בגדלה בארץ - לא יהיה גוף שימונה על-ידי התושבים עצמם. נציגי העיר יפו צריכים להבחר ע"י אוכלוסי יפו שייצגו את האינטרסים של התושבים בעיריית תל-אביב, אחרת אנו נקח על עצמנו אחריות גדולה מדי כלפי יפו. גם אם לא תהיה התאמה בין הועדה המיעצת לבין עיריית תל-אביב, הרי זכות ההכרעה תהיה בידי שר הפנים. אם אני חומך במיזוג של שתי הערים הללו, ואגב אם ישנם היסוסים פוליטיים בקשר לכך, הרי דוקא מטעמים אלה רצוי היה לקרוא לשתי הערים גם יחד בשם - יפו. כאן לא רק נימוקים פוליטיים, אלא גם נימוקים הסטוריים. בהסטוריה הישראלית אנו מכירים את העיר יפו ולא את תל-אביב.

י. בן-צבי:

לא צדק החבר סנה בזה שהוא דורש בחירות

מידיות לוועדה מיעצת לעיריית תל-אביב. אין

בדבר כל הגיון. כי בין כך אנו שומעים כאן על הנטייה למזג את שתי הערים גם יחד, ואם נטייה זו היא כללית, מדוע זה לקיים עכשיו בחירות לוועדה מיעצת בלבד? קיום בחירות עתה יוצר כעין הקדים של הפרדת שתי הערים האלה. והועדה שאנו רוצים למנות היא רק לתקופת מעבר.

הייתי בלוד וברמלה, שם נבחרו הנציגים

ע"י תושבי המקום, ובכל זאת ישנן קובלנות לא רק לגבי השרותים, אלא

גם לגבי הבחירות עצמן, ודוקא מצד סיעת מפ"ם.

י. בן-צבי: אני חושב שעוד מעט יופיע החוק בדבר בחירות בכל הארץ, ומה שיחול לגבי כל הארץ, יחול גם לגבי יפו.

י. גורני: ביחס לחיקון שאני מציע בסעיף 9' בקשר למחיקת המלים "ולהוסיף עוד פרט", אני רוצה להעיר כי "פרט" יכל גם להיות סכום של 10 אלפים או 20 אלף ל"י (כמו שהיה בעיריית תל-אביב בקשר למועצות הדתיות) ואני מערער על הזכות הזו של הממשלה להתערב במידה כזו בענייניה של הרשות המקומית.

בקשר להצעתו של ד"ר סנה, בדבר קיום בחירות ביפו עבור הועדה המיעצת, הרי כל אגף אדם בר-דעת יבין שאי אפשר להוציא רבבות ל"י עבור קלפי בחירות לועדה שתחסיים רק 3 חדשים, עד אשר ימצא סדור סופי. דבר זה הוא בניגוד לכל הגיון.

אני צריכים למצוא דרך שהועדה הזו שתוקמה תהיה תשקף באופן בולט את דעת האוכלוסיה המקומית ותוכל להביע את משאלותיה החיוניים של העיר. שר הפנים צריך למצוא את הדרך הנכונה כיצד למנות ועדה כזו.

יחד עם זאת יש להבדיל בין יפו לבין לוד או רמלה - בין ישוב קטן לבין ישוב גדול. יפו זקוקה לתל-אביב, כדי שזו תגיש לה את כל השרותים, ושם ועדה מקומית ביפו לא תוכל לעשות זאת כי זה יהיה למעלה מיכלחה. אף הועדות שבלוד וברמלה אינן יכולות למלא את חפקידן ולשרת את החושבים.

מ. שפירא:
שר הפנים.

כבר בתחילת דברי ציינתי את ההבדלים שבין יפו לבין לוד או רמלה. אנו השגנו השיג הישג רב בזה שיפו הצליחה לקבל את עזרתה של תל-אביב בספוק השרותים החיוניים ואנו צריכים לשמור על ההישג הזה, כי יפו אינה יכולה להתקיים בלי השרותים האלה.

מל.

מ. שפירא: וכבר ציינתי, כי הנטיה הכללית בממשלה

היא למזג את שתי הערים האלה. לא כל חברי הועדה יודעים, כי למעשה שטח גדול מיפו כבר סופח לחל-אביב. כל השטח מרח' המלך ג'ורג' ועד הים סופח כבר לחל-אביב ונשארו למעשה רק שלש שכונות גדולות, בין חל-אביב לבחיים, ללא "בעל-בית" ושפת זה נחשב כיום לשטח יפו.

ביחס לסעיף 9' העירו כאן, כי גם ממשלת

המנדט לא יכלה להטיל הוצאות על רשות מקומית, אם הרשות המקומית התנגדה לכך. אולם עלי לציין, כי הסעיף הנ"ל חורגם בדיוק מפקודות העיריות של ממשלת המנדט. אם נבטל את המלים: "ולחוסף עוד פרט", הרי פרוש הדבר שלא תהיה לממשלה להטיל איזו שהיא התחייבות של העיריה, ולא דוקא בעניני דת. הממשלה יכולה להטיל חובות על הרשות המקומית בקשר לקליטת עליה, בעיות חוסר עבודה וכו' - אם גם בדברים כאלה לא תוכל הממשלה שלנו להטיל חובות על העיריה - הרי אנו ניצור כעין מדינה בתוך מדינה, דבר שאינו רצוי לנו מכל הבחינות.

אשר לקיום הבחירות, ברצוני להדגיש,

כי לפחות 4 עד 6 חדשים דרושים לנו כדי להכין את הבחירות, וברור שלא כדאי להכין איזה שהן בחירות ביפו, טרם נקבע הסטטוס הקבוע שלה. ואשר לחששותיו של מר פראי, כי הועדה לא תייצג את האינטרסים של תושבי יפו - הרי תהיה לתושבי יפו זכות ערעור בפני שר הפנים.

א. חושי: אני מציע להכניס תיקון בקשר לתקופת

הבינים של הארכת תוקף התקנות הנ"ל

והוא: כי תקפן של תקנות שעת-חירום (סמכויות עיריית חל-אביב ביפו)

חש"ט 1949 מוארך בזה עד היום שבו תתקיימה הבחירות לעיריית ת"א

ולא לתקופה של 3 חדשים, כי בעוד שלשה חדשים אנו עלולים שוב לעמוד

באותו המצב ושוב לקיים דיון על נושא זה. ואם אנו מקבלים באופן

עקרוני, כי הסדור הנ"ל הוא סדור זמני, ואם הרוב תומך בדעה שיש

למזג את שתי הערים הללו, אזי רצוי התיקון הנ"ל.

מל.

א. שפטל:

בשעת מנוי הועדות המיעצות אין לשכוח
כי יש להחשב בדעת האוכלוסיה המקומית

בדבר המנויים. ידוע לי שבלוד וברמלה מינו כמה נציגים מבין הערבים
שהם כלל לא לרצון החושבים, ואינם מייצגים את דעת הצבור.

י. גורי:

(1) משרד הפנים הניח של שולחן הכנסת את

חוק הבחירות לעיריות ולמועצות והחוק

הזה מחכה לקריאה ראשונה בכנסת ובינתיים העבודה בקשר לבחירות מוקפאת.
אני מבקש מהכנסת להקציב 2-1 שעות לדיון על החוק הנ"ל, כדי שנוכל
לגשת למלאכת הכנת הבחירות.

(2) בעוד כמה ימים תוצר מחדש קומפליקציה

בקשר לשרוחים הדתיים $\frac{3}{2}$ עם עתה הצלחנו

למנוע שביחה, הרי אין זה אומר שנצליח גם להבא. חובה על ועדת
הפנים, בעקבות השאילחות שהושמעו מעל במת הכנסת, לתבוע דיון מהיר
בכנסת בענין זה.

נ. פרידמן-ילין:

אני מציע, שיו"ר הועדה יודיע בכנסת,

בעקבות הדיונים שלנו כאן בדבר גורלה של

יפו, כי ועדת הפנים דורשת מהממשלה פחרון קבע דחוף לבעיה יפו ובינתיים
היא מציעה פחרון בינים כדלקמן: (בהתאם להחלטת הועדה).

החלטות הועדה במשר לבעית יפו הן:

(1) להאריך את תקפן של תקנות שעת-חירום (סמכויות עיריית תל-אביב
ביפו), חש"מ-1949 - עד היום שבו חתקיימנה הבחירות לעיריית תל-אביב,
אולם לא יאוחר עד היום שבו תפורסם הכרזה של הכנסת, בהתאם לסעיף
9(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט חש"מ-1948, כי חדל מצב החירום
להחקיים.

(2) כסדור צמצא בינים הוצע ע"י הועדה:

מל.

כי תוקם ועדה ליד מועצת עיריית חל-אביב, שחיעץ לה בנוגע לפעולותיה, לפי תקנות אלו. יו"ר הועדה וחבריה יתמנו על ידי שר הפנים מתוך תושבי שטח יפו (ההחלטה היא לפי סעיף 10 מפקודת סדרי השלטון והמשפט כנ"ל).

להחלטה זו ישנה הסתייגות של מר פראי. כדלקמן:

" ועדה מייצגת את תושבי יפו חשף פעולה עם המועצה לגבי תקנות אלו. לועדה זו חהיה סמכות מיעצת וכן זכות לערער לפני שר-פנים על החלטות המועצה הנוגעות לתושבי יפו ובידי שר-פנים ההכרעה. הועדה חיבחר בבחירות כלליות לא יאוחר מ-31 ביולי 1949. את תקנות אא הבחירות יקבע שר הפנים".

(3) כמו"כ החליט רוב הועדה למחוק את המלים 'סעיף 9' מפקודת סדרי השלטון והמשפט : "וכן להוסיף פרט".

להחלטה זו ישנה הסתייגות של הממשלה ושל מר ז. וורהפטיג. הואיל והחלטה כזו יוצרת אפשרות של מדינה בחוץ מדינה, במקרה שהממשלה לא תוכל לחייב את הרשות המקומית להוציא כספים בהתאם להוראותיה של הממשלה.

יו"ר ועדת הפנים מר ז. וורהפטיג יודיע על ההחלטות הנ"ל למליאת הכנסת יחד עם דרישה לפתור באופן סופי ומהיר את בעיית מעמדה של יפן.

מ. שפירא:
שר הפנים.

למר שפטל: בקשר לנציגים שנבחרו בלוד וברמלה, עלי לציין, כי אנשים אלה נבחרו בהמלצת השלטונות הצבאיים במקום, ומשרד הפנים הסתמך על המלצת השלטונות הצבאיים בלוד וברמלה שהם מכירים את הערבים תושבי המקום.

ישיבה י"א
הועדה לעניני פנים.

מל.

של האזרחים היהודים כלומר: חנוך הערבים-/למשרד החנוך; צאצא
בריאות - למשרד הבריאות, וכו'.

אשר לחוק הבחירות, גם אני בדעה ש
להחיש את הענין ככל האפשר. אני מציע שיו"ר ועדת הפנים יפנה בשם
הועדה ליו"ר הכנסת, כדי שאצ שיענין הבחירות יובא לכנסת לקריאה
ראשונה לא יאוחר ביום ב'.

י. בן-צבי: שמעתי כאן שמשרד הפנים מטפל עכשיו רק
בענינים מוניציפליים של הערבים, אבל
אני חושש שהדבר יצור וואקום בקשר לבעיות הערבים. יש לנו במדינה
עכשיו כ-150 אלף ערבים, שיש להם בעיות מיוחדות ואני מסופק אם
כל הבעיות שלהם מוצאות כתובה בממשלה.

שר הפנים מ. שפירא: משרד הפנים משתמש בחלק מהאנשים שעבדו
במשרד המיעוטים, וביחס ל"שאר ירקוח" של
בעיות הערבים שמר בן-צבי חושש שאין להן כתובה, הרי גם לאזרחים
היהודים יש בעיות רבות מסוג "שאר ירקוח" שאינן להן כתובה מסויימת
במשרדי הממשלה.

זוהי בעיה כללית של המדינה כולה, והממשלה
טרם מצאה פתרון לכך.

ע. ז' בוטינסקי: האם לא כדאי שיו"ר ועדת הפנים יביא בפני
הכנסת את המשאלה בדבר שם כולל לחל-אביב
ויפו - כי השם יהיה יפו.

היו"ר ז. ורטהפטיג: את השאלה הזו נדחה לאחר שיוחלט באופן סופי
על מיזוג שתי הערים האלה.